

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 2. november 2010

LAG/ J.nr. 2010-6422

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 7. oktober 2010 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 12 (SOU alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL)

Spørgsmål nr. 12:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 6. oktober 2010, SOU alm. del - bilag 11, herunder redegøre for hvilket tilbud en kommune som minimum er forpligtet til at give en borger i den beskrevne situation.”

Svar:

Henvendelsen vedrører boligsituationen for en borger med kemikalie- og duftoverfølsomhed. I henvendelsen oplyses det, at borgeren måtte forlade sin bolig som følge af skimmelsvamp, og at borgeren nu i en periode på mere end 2 år har stået uden bolig. Det anføres videre, at Rødovre Kommune i perioden har tilbudt borgeren 2 erstatningsboliger, der efter borgerens opfattelse var ubeboelige på grund af skimmelsvamp.

Om sundhedsfare i boliger kan jeg generelt oplyse, at kommunalbestyrelsen efter lov om byfornyelse og udvikling af byer har pligt til at føre tilsyn med, at boliger, som benyttes til beboelse og ophold, ikke ved deres indretning og beliggenhed er sundheds- og brandfarlige.

Tilsynsforpligtelsen betyder, at kommunalbestyrelsen skal vurdere, om benyttelsen af bygningen er forbundet med sundhedsfare. Konstateres der sundhedsfare, har kommunalbestyrelsen pligt til at nedlægge forbud mod, at boligen benyttes til beboelse, og anvise husstanden en anden bolig. Hvis beboeren ikke er enig i kommunalbestyrelsens beslutning, kan beslutningen indbringes for byfornyelsesnævnet.

Jeg kan tilføje, at der i byfornyelsesloven er en række krav til erstatningsboligen. Hvis der i erstatningsboligen også er sundhedsfare, har kommunalbestyrelsen naturligvis ikke opfyldt sin genhusningsforpligtigelse efter byfornyelsesloven.

Endvidere kan det oplyses, at kommunalbestyrelsen efter servicelovens § 116, stk. 1, skal yde hjælp til indretning af bolig til personer med varigt nedsat funktionsevne, når indretningen er nødvendig for at gøre boligen bedre egnet som opholdssted for den pågældende.

I de ganske særlige tilfælde, hvor hjælp efter servicelovens § 116, stk. 1, ikke er tilstrækkeligt til at gøre boligen bedre egnet som opholdssted, kan kommunalbestyrelsen efter servicelovens § 116, stk. 4, yde hjælp til dækning af udgifter til anskaffelse af anden bolig. Det er en betingelse, at der ikke kan anvises anden bolig, som dækker den pågældendes behov. Det skal dog bemærkes, at personer, der modtager social pension, ikke kan få hjælp efter servicelovens § 116, stk. 4, medmindre det drejer sig om personer, der har borgerstyret personlig assistance efter servicelovens § 96.

I forhold til den henvendelse, som der refereres til i spørgsmålet, kan det oplyses, at Socialministeriet er bekendt med den konkrete sag, hvor der har været korresponderet mellem borgerens pårørende og ministeriet.

I en statusudtalelse fra kommunen, som Socialministeriet har indhentet, oplyser kommunen, at Det Sociale Nævn har tiltrådt kommunens afslag på at opføre en allergivenlig bolig efter reglerne om hjælp til boligskit i servicelovens § 116, stk. 4. Nævnet har dog samtidig hjemvist sagen om anvisning af en egnet bolig efter § 116, stk. 1, til fornyet behandling i kommunen. Nævnet henviser til, at kommunen i forhold til den anviste bolig skal gøre brug af en konkret embedslæge med henblik på rådgivning om boligens egnethed til borgeren. Nægter borgeren forsat at modtage det af kommunen tilbudte lejemål, skal kommunen dog ikke gennemføre undersøgelsen.

Ifølge det til Socialministeriet oplyste, har borgeren tilkendegivet over for kommunen, at den pågældende vil acceptere en vurdering af, hvorvidt embedslægen finder det tilbudte lejemål egnet eller ej. Det er endvidere oplyst, at kommunen har anmodet embedslægerne om en sundhedsfaglig vurdering af lejemålet.

Socialministeriet kan ikke gå ind i en konkret sag, der verserer i kommunen.

Benedikte Kiær

/ Annette Klint Kofod